

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XVIII. Charitas eius explicatur, itemque labores & pericula, quibus in gratiam animarum se exposuit

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

rem totam dirigebat, vt mille vijs, Eleemosynarum, & legatorum, ipso nihil tale quærente, Collegio benè prospiceretur: ita vt exiguis tunc reditibus, nec contractis debitis, aleret sexaginta, aut septuaginta Religiosos, qui numerus multò maior est, quàm ante ipsum, & post ibi alerentur. Et in suis angustijs, quoniam diuinæ providentiæ omnino confidebat: illa ei prospiciebat, & excessivitatibus eripiebat: ita vt nesciens vnde, & quomodo, se ab eis expeditum intelligeret.

CAPVT XVIII.

LABORES ET PERICVLA, quibus in gratiam animarum se exposuit; & quædam insignes occasiones, in quibus magnam suam charitatem ostendit.

NON generatur nec alitur spiritualis filij solis orationibus, & exhortationibus, aut literis etiam valde spiritualibus dantur, nisi etiam accedat defatigatio, labores, & pericula, quæ subienda & adeunda sunt, ad eos conuertendos, lucrandos, & conseruandos, & in omni virtute promouendos. Ideo enim de mystica illa muliere in Apocalypsi (quæ Ecclesiam & eius ministros referebat) dicitur: *a quod in vtero habens clamabat parturiens, & cruciabatur, vt pariat; &* Apoc. 12. 2.

stolus ait : *b* quotidie morior per vestram glo- ^{b 1. Cor. 15.}
riam; vocat autem mortem quotidianam con- ^{31.}
 tinuos labores, & pericula, quibus eorum gratiã
 se exponebat, quæ eisdem Corinthijs ipse refert,
 dicens se passum *c* pericula in mari, in fluminibus, ^{c 2. Cor. 11.}
in itineribus, à latronibus, à falsis fratribus, & alijs ^{23.}
innumeris laboribus & ærumnis, famis, sitis, nudi-
tatis, infirmitatum, & variarum persecutionum;
 & hac ratione & suis orationibus, & exhortatio-
 nibus magnum hominum numerum conuertit ad
 fidem. Et Euangelicæ doctrinæ perfectionem. i-
 dem autem euenit Apostolico huic viro, cuius vi-
 ta fuit continua quædam occupatio, & sollicitu-
 do in messe animarum, quam collegit non solum
 orando, & de Deo sermonem instituendo; sed ex-
 ponendo se etiam earum causa laboribus ac peri-
 culis multis, calcans ubi opus erat commodita-
 tem & quietem suam; honorem, salutem, ac vitã,
 ut in earum necessitatibus illis adesset; consolaretur
 desolatã; tueretur, cum virtutis causa aliquid
 patiebatur; patiens & ipse irgentes contradic-
 tiones; & audiens cõtra se frequẽtes murmuraciones,
 ut quasdam personas defenderet, quas alij illusas
 esse suspicabantur: imò idem de ipso cum honoris
 eius detrimento sæpẽ dicebatur. Quorum tamen
 nihil ipsum terrebat; aut à suis cceptis, & officij
 obligationibus reuocabat; sed multò ampliùs ex-
 citabatur ob indicia, & præclara pignora, quæ ha-
 bebat, quod ipsius labores Deo placerent:
 siquidem Dæmon eos impedire
 conabatur.

§. I.

BONVM huius rei indicium fuit, quòd Ab-
 lã plurima pateretur, in defendenda sancta
 illa matre Thereffa de Iesu: quemadmodum
 ipsamet faretur in verbis cap. II. allatis. Nota et
 iam illa, quæ ipsi inurebatur, quasi & ipse esset
 lusus, reuixit postea, cum non exigua tribulatio-
 ne, vt suo loco ostendemus. Metinã quoque ce-
 perunt inundationes occupationum, profectio-
 ceptorumque valde difficilium; labor item val-
 de continuatus cum Tyronibus: qui tantus erat,
 in Elencho, quem de beneficijs diuinis fecit, reser-
 rat: quòd non fuerit defatigatus penso illo, quod
 in Probatione sustinuit; cum tamen illud sit adeo
 graue, vt meo quidem iudicio vix in Religio-
 tria sint onera hoc grauiora, prout in Societate
 portatur. Et quamuis ibidem grauib; morbis,
 imbecillitatibus esset affectus: nunquam tamen
 de suo penso remisit, quamdiu morbus non o-
 mninò ineptum ad illud portandum, & in eo per-
 gendum reddebat. Et quoniam, quod superius
 huius historiã insertos habebit graues ipsius la-
 bores ad difficultates; quas vtilitatis animarum
 causa, & implendi, quæ ipsius officia requi-
 rebant, est perpeffus, nunc tanquam præ-
 bulbum quoddam aliqua tantum insigniora rebo-
 ram, in quibus magnam suam in proximos cari-
 ritatem ostendit; & ingentem animum, qui
 eos iuandã causa proprias commoditates negli-
 gebat.

APERTA huius rei indicia dedit, cum Salmã-
 ticã laborãs febris tertiana, & bis emissio sanguinis

Cap. 40.

Vocatus à quadam Moniali Carmelitana Discalceata, iam iam moritura, valdeque desolata, quòd eum ante mortem suam videre non posset, cum esset eius Confessarius, ex cuius directione magna à Deo beneficia acceperat; ac pròinde sperabat per eundem, se in tali afflictione illa conseruaturam. Sanctus autem Pater, etiam aduertens periculum, cui se exponebat, è lecto surrexit, vt ad eam consolandam accederet: cui cum frater, qui eius curam gerebat, diceret: grauitè hoc ipsi nociturum: respondit, multa meritò fieri debere, consolandæ vnius animæ causa. Cumque ad Monialem peruenisset, dum eius Confessionem excipiebat, præ debilitate, ex recentis sanguinis emissionè, incidit in deliquium: & Infirmarius, qui illum comitabatur, ingressus est, vt ei subueniret: ad se autem rediens, perrexit Confessionem audiendo, adeoque in Domino consolatam reliquit Monialem, vt paulò post, in magna pace & tranquillitate obiret. redeunti Patri Balthassari domum cum magno labore, & iacenti in lecto febris est duplicata, cui cum Infirmarius diceret: annon ego Reuerentiæ vestræ dicebam nociturum ex domo exitum: respondit Pater cum magna tranquillitate: id totum est modicum, & parui faciendum: propter vnius animæ consolationem: idque meritò dixit: nam, & si febris fuit duplicata: etiam charitas exercitio duplicatorum actuum amoris DEI, & proximi; & agendo, ac patièdo (contempsit enim corporalem suam salutem, vt spiritali, proximi afflictì subueniret) fuit benè duplicata.

N E C

NEC decet tamen silentio præterire, quod Mater Anna de Iesu, illius Conuentus Priori (filia valde dilecta S. Matris Theresæ de Iesu) tulit, quæ cum alijs Monialibus ingressa fuerat agrotantis cellam, cum Pater in deliquium cecidisset. Nam prudenter, & non sine magno fundamento iudicarunt: id, quod deliquium videbatur, fuisse in rei veritate Raptum spiritus, in Deum eleuati: non solum propterea quod in facie videbatur, quasi quidam Seraphinus, qui vel ipso aspectu mirificè illas recreabat; sed multò magis ex eo quod Pater ad se rediens dixit: singularem gloriam agrotanti illi Moniali esse preparatam; & intra paucos dies illa fruituram. Nam in octiduum mensibus, quibus agrotans in lecto iacuerat, plus profecerat, quàm aliæ etiã valde bonæ Religiosæ integra valetudine in multis annis profecissent. Et quæ valde credibile, hunc fuisse Raptum, quales illi fuerunt, quos Cap. 15. retulimus: quia voluit Deus remunerare obsequium hoc serui sui, quod infirmus præstitit: dans scilicet eius Spiritui suum hunc fauorem, etiam si corpus aliquid patiretur.

QUAMVIS magnæ sit charitatis ob vnius animæ consolationem exponere se periculo augenti morbum corporis: existimo tamen maioris esse, quis offerat se ad tormenta Dæmonis sustinenda, ut alium ea patientem ab eis liberet: hoc autem fecit Pater Balthasar Metinæ cum quodam Tyrone, qui ei dixit: sibi quidem benè esse in Religione; sed vnum aliquid esse, quod illam sibi aperiret & grauem redderet, quod tamen ex quadam animi timiditate non auderet ei aperire. Pater

Balthassar veritus aliquod graue incommodum, si quid simile occultaret; iussit rem aperire. Nouitius, vt Iussioni eius pareret, dixit: nihil mihi graue est, nisi quod Reuerentia vestra singulis nobis, postquam incumbo, toraque domus quiescit, accedat meum cubiculum, meque adeò verberet, sicut haectenus fecit. Pater Balthassar hoc audiens coniecit, quod erat: Dæmonem scilicet accipere ipsius figuram, vt crudelitatem illam exercens, expelleret ex Religione eum, qui adeò libenter aliàs in ea maneret. Consolatus ergo illum, certum reddidit, se non esse, qui id faceret. quare monuit, vt cum verberans ille rediret, & pulsaret pro more ad portam: diceret illi: si habes facultatem, ingredi; si autem non, discede ad cubiculum Patris Rectoris. Nouitius sic instructus, discessit ad suum cubiculum. Noctu igitur hora consueta, accessit Dæmon, vt pro more suo ipsum verberaret, & pulsanti ad portam Nouitius mutato verborum ordine, quem Pater illi præscripserat, dixit: Ingredere, si habes facultatem. Dæmon, vtpote astutissimus, audito primo verbo, scilicet, Ingredere; antequam secundum audiret, scilicet, si habes facultatem, ingressus in momento, nouitium pro more verberauit: ex quo plus quam nunquam aliàs fuit tristis & desolatus. Sequenti igitur die accessit P. Rectorem, & cum magna animi anxietate retulit, quod gestum erat, significans quàm eius remedium fuisset inutile. Sed cū Pater intellexisset, ipsum non seruasse præscriptum à se verborum ordinem, illum animauit, iterum mouens, vt si nocte sequenti ille rediret, ipse præscriptum ordinem verborum seruaret.

inci-

incipiendo scilicet, ab illo verbo: si habes facultatem, ingredi; si minus, vade ad cubiculum Rectoris. Venienti igitur pro more Dæmoni notius benè instructus pulsanti respondit, seruat ordine verborum: Dæmon autem non est ingre-
sus; sed iuit ad cubiculum P. Rectoris, & totam suam iram in illum effudit, verberans eum crudelissimè quo facto, & magno excitato strepitu abiuit, ne amplius vnquam redijt. O charitatem dignam vero spiritualium filiorum Patre, crucis Christi amico, eiusque verberum, ac dolorum imitator: qui etsi à crudelibus carnificibus illati fuerunt, potiùs tamen ab Infernalibus furijs illos exsternantibus proueniebant, iuxta verbum illud ipsius Christi: *a hac est hora vestra, & potestas tenebrarum*. quibus voluit seipsum tradere, vt nos à furore eius, & rabie liberaret. Ita Sanctus hic vir ex amore erga sibi à Deo cõmissos, voluit eorù pœnam in se sustinere, vt eos ab eis liberaret. Nam timuit Carnificis illius furorè, & verberum eius crudelitatem; potiùs lubens ea sustinuit, ne vltèrius innocenti-
eius subdit⁹ ea toleraret. Et quãuis potuisset sacralijs medijs vti, aut iubere, tantù illi respondit: ne ingrediaris, nisi habeas facultatè: noluit tamen id facere, sed cum hoste congregari, sicut nouitius congregiebatur; & re ipsa experiri, quòd ille tolerabat: vt sic coronam obtineret, quæ tali congressu & patientia comparatur.

§. II.

ALIVS ei casus Villa-Garciæ euenit, in quo suam ostendit charitatè, filium abscindens consilij ac decreti sui, cù magna sua incommoditate, vt proximo cõmodaret. Habiturus erat

a Luc 22.53.

quodam die Dominico mane concionem in nostro templo: (in huiusmodi enim Oppidis non recusabat hoc munus exercere) & ecce peruenit eod Prior S. Isidori Legionensis, nomine Castellanus, qui Salmanticā proficiscebatur; & cupiebat cū P. Balchastare de aliquibus rebus ad animam suā pertinentibus agere: diligebat enim ac venerabatur eum, à quo magnum fructum in exercitijs acceperat: sed adeò festinabat, vt non posset diutius ibi morari, quàm ab hora septima, qua peruenit, vsque ad decimam: hærebat Pater dubius, quid faceret; necdum enim ad concionem habendam se præparauerat, cuius argumentum ex Euangelio illius Dominicæ futurum erat de Charitate. Sic igitur necessitati ipsum quærentis, & vt audiretur petentis consulere volebat; defuisset illi tempus ad præparationem necessarium; si autem eum non exaudiebat, dimisisset tristem, ac desolatam; eod quod tanti sui voti compos non fieret. Quare, re Domino Deo commendata, constituit apud se optimum studium, & ad concionem de charitate habendam præparationem esse, eam primùm exercere cum proximo, ipsius consilio, & consolatione indigente: Dei enim interesse, ipsi in tempore suggerere, quæ publicè esset dicturus. & ita euenit. toto enim tempore matutino mansit cum illo Priore, vsque ad semihoram ante concionem: quod tempus ipse consumpsit in oratione: post quam habuit suam concionem de charitate erga proximos. de qua altiùs est locutus, quàm si multis diebus, ad eam se præparasset. certum est enim, (vt ait Ecclesiasticus) *a quia a Eccl. 2.*
Nullus sperauit in Domino, & confusus est: & quod
eius

eius amore, ac proximorum amittitur, in tempore redit duplicatum.

DE NIQV B Pater Balthassar, tanquam fidei Evangelij Operarius, valde cordi suo infirmos habebat illud Apostoli consilium, *b debemus infirmiores, imbecillitates infirmorum sustinere, & nobis placere; vnusquisque vestrum proximo placeat in bonum, ad edificationem.* Etenim Christus non sibi placuit, sed sicut scriptum est; *c imperia impropertantium tibi ceciderunt super te* quasi diceret: bonus Christi Minister non facit commoditatem, aut quod sibi tantum arridet: sed quod proximis expedit, quærere debet; ac tantis acquiescere in eorum imperfectionibus, molestijs, etiam cum ipsi sunt graues: acquiescendum tamen illis est in bono, non ob aliquem humanum respectum, sed ob ædificationem animarum, earumque profectum: sequentes exemplum Saluatoris, qui non elegit, quod naturalis voluntas appetebat; sed molestias, & cruciatus procul; subiens poenas, quas nostra peccata merebantur. In eum finem inferebat se sanctus hic multis laboribus ad proximorum consolatione pertinentibus, etiam si propterea delicijs, & uoribus spiritualibus esset renunciandum, quibus gaudebat in sua recollectione, dicens cum postolo: *d per omnia omnibus placeo non quæro quod mihi utile est, sed quod multis: ut salui fiant* quemadmodum etiam S. Bernardus Monachis dicebat: Rara satis mihi ad feriandum à superuentibus conceditur hora, verum ego non habeo volo querela, nec utar potestate, quam habeo me subtrahendum; magis autem ipsi me veram

b Rom. 15. 1.

c Psal. 68.
10.

d 1. Cor. 10.

33.

Serm 52. in

Cant. ad finē.

vt libet: tantum, vt salui fiant geram eis morem; ^{cc}
 & in ipsis seruiam Deo meo, quamdiu fuero, in ^{cc}
 charitate non ficta. Non quæram, quæ mea sunt, ^{cc}
 nec quod mihi est vtile; sed quod multis, id mihi ^{cc}
 vtile iudicabo. Quamuis autem P. Balthassar con- ^{cc}
 siliū hoc vniuersim erga proximos seruaret, pru-
 denter & moderatè, vt supra dictum est, ad id at-
 tendendo: multò tamen exactius illud sequeba-
 tur erga nouitios, & reliquos domesticos sibi cõ-
 missos; maiori multò cura eis attendens, vt postea
 dicemus.

SE D vt appareat, quantum Domino nostro pla-
 ceat, quod ipsius Operarij hisce laboribus se ex-
 ponant, vt suis proximis consulant, etiam desiste-
 do, à proprijs negotijs & consilijs, referam hic le-
 pidum quendam casum, qui P. Balthassari euenit
 excusanti se à quodam huiusmodi opere præstan-
 do: non quòd laborem refugeret, sed vt alte-
 ri attenderet, quod ipse maioris momenti iudica-
 bat: quem tamen Dominus impulit, vt prius alte-
 rum faceret. Peruenit quodam die Vallis-Oletum
 in transitu, cum proficisceretur Burgos, negotij
 cuiusdam magni momenti causa, quod nullas mo-
 ras patiebatur, cuius faciemus mentionem cap. 27.
 Erat tunc Vallis-Oleti in domo D. Mariæ Auen-
 niæ Comitissæ Buendii ancilla quædam Dei, no-
 mine Stephania, ex familia quidem rustica, &
 simplici; sed coelestibus donis, magnisque D. E. I
 fauoribus plena, quæ Deus illi in oratione largie-
 batur; quæ aliquoties cum Patre Balthassare per
 eundem locum transeunte egerat, vt quoniam a-
 pud beatam Matrem Thereffam de Iesu multum i-
 ple valebat, ageret cum ea, vt in eius Religio-
 nem,

O

nem, absque dote admitteretur. (quod initium cum aliquibus fiebat) Pater ei respondit, se id acturam, si illa admitti vellet, ut in domesticis rebus monialibus ministraret, cum hoc excellentioris esset humilitatis. Et illa quidem acquieuerat: Paterque Balthassar receperat, se impetraturum: sed multis officij sui occupationibus prohibitus fuit per multos dies id efficere. Cum igitur nunc per Vallis-Oletum transiret, & serua illa Dei hoc intelligeret, curauit ei per Confessarium significari, ut esset memor; & cogitaret; quod ipsius negotium diu protraheretur, cui Pater respondit, se ob festinationem, & quod iam in procinctu esset, non posse tunc de negotio illo agere, sed in reditu, qui breui erat futurus, se omnino acturum. Verum illa timens longiores moras, ob aliqua noua negotia, quae facile poterant Patri occurrere, dixit in magna sinceritate Confessario suo: si quidem Pater Balthassar exaudire me non vult, efficiam ego apud Deum, ut me exaudiat: & statim accessit ad orationem coram sanctissimo Sacramento: ad eoque seruenter id à Deo petijt: ut cum iam in promptu essent iumenta, & Pater conscendere vellet, ut discederet: repente incidere in febre adeo grauem, ut coactus fuerit ponere se in lectum: & cum intelligeret, vnde illi febris illa euenisset, misit ad ipsam Stephaniam rogans, ut impetraret à Deo liberationem à febre; & statim se velle exire, ut quod ipsa tantopere desiderabat, expediret, & obtineret. Illa id à Deo petijt, & obtinuit: & ipso vesperi Pater negotium iuxta votum Stephaniae perfecit.

& sequenti di mane sanus profecutus est iter suum.

Ex hoc licet intelligere suauem Dei nostri prouidentiam in componendis suis electis, cum aliqua inter eos dissensio esse uideretur, ob diuersos, licet aliàs bonos, eorum fines: siquidem ex vna parte ancillam hanc suam consolatus est, exaudiens ad eò ad nutum eius orationem, ut diximus, ex altera uerò parte non fuit illa mora impedimento, quò minus Pater Balthassar inter suum profeceretur ita oportune, ut foelicem exitum obtineret, ut inferiùs suo loco referemus.

CAPVT XIX.

PROBATIONIS ORDINEM,
cum magna perfectione Metinae constituit. eiusdem talenta ad Nouitios instruendos, eorumque sub ipso fer-

1607.

IN quo Pater BALTHASSAR maximè emineuit, dum esset Metinae, & propter quod notissimus erat, magnique fiebat in Societate, illud fuit, quod primus Probationis, & Tyrocinijs ratione & ordinem in hac Castella prouincia cõstituerit,

O 2

post-